

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

22 ianuarie 2014*

„Regulamentul (UE) nr. 236/2012 — Vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit — Articolul 28 — Validitate — Temei juridic — Dreptul de intervenție al Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe în situații excepționale”

În cauza C-270/12,

având ca obiect o acțiune în anulare formulată în temeiul articolului 263 TFUE, introdusă la 31 mai 2012,

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de A. Robinson, în calitate de agent, asistat de J. Stratford, QC, și de A. Henshaw, barrister,

reclamant,

împotriva

Parlamentului European, reprezentat de A. Neergaard și de R. Van de Westelaken, precum și de D. Gauci și de A. Gros-Tchorbadjiyska, în calitate de agenți,

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de H. Legal și de A. De Elera, precum și de E. Dumitriu-Segnana, în calitate de agenți,

pârâte,

susținute de:

Regatul Spaniei, reprezentat de A. Rubio González, în calitate de agent,

Republica Franceză, reprezentată de G. de Bergues, de D. Colas și de E. Ranaivoson, în calitate de agenți,

Republica Italiană, reprezentată de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de F. Urbani Neri, avvocato dello Stato,

Comisia Europeană, reprezentată de T. van Rijn, de B. Smulders și de C. Zadra, precum și de R. Vasileva, în calitate de agenți,

interveniente,

* Limba de procedură: engleza.

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul V. Skouris, președinte, domnul K. Lenaerts, vicepreședinte, domnul A. Tizzano, doamna R. Silva de Lapuerta (raportor) și domnii M. Ilešič, E. Juhász, A. Borg Barthet, C. G. Fernlund și J. L. da Cruz Vilaça, președinți de cameră, domnii G. Arestis, J. Malenovský și E. Levits, doamnele M. Berger și A. Prechal și domnul E. Jarašiūnas, judecători,

avocat general: domnul N. Jääskinen,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 iunie 2013,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 12 septembrie 2013,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin acțiunea formulată, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord solicită anularea articolului 28 din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (JO L 86, p. 1).

Cadrul juridic

- 2 Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) a fost creată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, p. 84, denumit în continuare „Regulamentul AEVMP”).
- 3 AEVMP, conform articolului 1 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, p. 1), face parte din Sistemul european de supraveghere financiară (SESF), al cărui scop este de a asigura supravegherea sistemului financiar al Uniunii Europene.
- 4 Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, p. 12), și Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 de instituire a Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, p. 48), au dotat SESF cu o autoritate bancară europeană și, respectiv, cu o autoritate europeană de asigurări și pensii ocupaționale. SESF este compus de asemenea din Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere și din autoritățile competente sau de supraveghere din statele membre.
- 5 Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul AEVMP prevede că AEVMP „acționează în limitele competențelor care îi sunt conferite prin prezentul regulament și în cadrul domeniului de aplicare prevăzut de [...] orice acte juridice cu caracter obligatoriu ale Uniunii, care conferă sarcini [AEVMP]”.

6 Articolele 8 și 9 din acest regulament precizează sarcinile și competențele AEVMP. Printre acestea figurează luarea de decizii adresate autorităților naționale competente și participanților la piața financiară.

7 Articolul 9 alineatul (5) din regulamentul menționat prevede:

„(5) [AEVMP] poate interzice sau restricționa temporar anumite activități financiare care amenință buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia în cazurile specificate în actele legislative menționate la articolul 1 alineatul (2) și în condițiile prevăzute în respectivele acte sau dacă acest lucru este necesar într-o situație de urgență în conformitate cu articolul 18 și în condițiile prevăzute în respectivul articol.

[AEVMP] își revizuieste decizia menționată la primul paragraf la intervale corespunzătoare și cel puțin o dată la trei luni. În cazul în care nu este reînnoită după această perioadă de trei luni, decizia expiră în mod automat.

Statele membre pot solicita [AEVMP] să își reanalizeze decizia. În acest caz, [AEVMP] decide în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 44 alineatul (1) paragraful al doilea dacă își menține sau nu decizia.

[AEVMP] poate analiza, de asemenea, necesitatea de a interzice sau a restricționa anumite tipuri de activități financiare și, dacă acest lucru este necesar, poate informa Comisia pentru a facilita adoptarea oricăror astfel de interdicții sau restricții.”

8 Regulamentul nr. 236/2012 a fost adoptat în temeiul articolului 114 TFUE, care atribuie Parlamentului European și Consiliului Uniunii Europene competența de a adopta măsurile privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre care au ca obiect instituirea și funcționarea pieței interne.

9 Conform articolului 1 alineatul (1), regulamentul menționat se aplică:

„(a) instrumentelor financiare în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) care sunt admise la tranzacționare într-un loc de tranzacționare din Uniunea Europeană, inclusiv astfel de instrumente atunci când sunt tranzacționate în afara unui loc de tranzacționare;

(b) instrumentelor derivate menționate la punctele 4-10 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2004/39/CE [a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247)] care sunt legate de un instrument financiar menționat la litera (a) sau de un emitent al unui astfel de instrument financiar, inclusiv astfel de instrumente derivate atunci când sunt tranzacționate în afara unui loc de tranzacționare;

(c) titlurilor de creanță emise de un stat membru sau de Uniunea Europeană și instrumentelor derivate menționate la punctele 4-10 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2004/39/CE care sunt legate de un asemenea titlu de creanță emis de un stat membru sau de Uniunea Europeană sau în care se face trimitere la un titlu de creanță.”

10 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 236/2012 prevede:

„În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) «instrument financiar» înseamnă un instrument dintre cele enumerate în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE;
- (b) «vânzare în lipsă» în raport cu o acțiune sau un titlu de creanță înseamnă orice vânzare a unei acțiuni sau a unui titlu de creanță pe care vânzătorul nu o/îl deține în momentul încheierii unui acord de vânzare, inclusiv o vânzare în cadrul căreia, în momentul încheierii acordului de vânzare, vânzătorul a împrumutat sau a convenit să împrumute acțiunea sau titlul de creanță în vederea livrării acesteia/acestui la decontarea tranzacției; [...]

[...]”

11 Articolul 3 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„În sensul prezentului regulament, o poziție care rezultă din următoarele situații se consideră poziție scurtă în raport cu capitalul social emis al unei societăți sau cu datoria suverană emisă a unui emitent suveran:

- (a) o vânzare în lipsă a unei acțiuni emise de o societate sau a unui titlu de creanță emis de un emitent suveran;
- (b) efectuarea unei tranzacții care creează sau se raportează la un instrument financiar, altul decât cel menționat la litera (a), atunci când efectul sau unul dintre efectele tranzacției este acela de a conferi un avantaj financiar persoanei fizice sau juridice care efectuează tranzacția în eventualitatea scăderii prețului sau valorii acțiunii sau titlului de creanță.”

12 Articolul 28 din regulamentul menționat, intitulat „Dreptul de intervenție al AEVMP în situații excepționale”, are următorul cuprins:

„(1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, sub rezerva alineatului (2) din prezentul articol, AEVMP:

- (a) solicită unei persoane fizice sau juridice care deține o poziție scurtă netă în raport cu un anumit instrument financiar sau o clasă de instrumente financiare să notifice o autoritate competentă sau să publice informații detaliate referitoare la astfel de poziții sau
- (b) interzice sau impune condiții persoanelor fizice sau juridice să efectueze o vânzare în lipsă sau o tranzacție care creează sau se raportează la un instrument financiar, altul decât instrumentele financiare prevăzute la articolul 1 alineatul (1) litera (c), în cazul în care efectul sau unul dintre efectele tranzacției este conferirea unui avantaj financiar persoanei respective în eventualitatea scăderii prețului sau valorii unui alt instrument financiar.

Măsura se poate aplica în situații speciale sau poate face obiectul unor derogări prevăzute de AEVMP. Pot fi prevăzute derogări în special pentru activitățile de formator de piață și activitățile de pe piața primară.

(2) AEVMP ia o decizie în temeiul alineatului (1) numai dacă:

- (a) măsurile enumerate la alineatul (1) literele (a) și (b) răspund unei amenințări la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune și există implicații transfrontaliere și

- (b) niciuna dintre autoritățile competente nu a luat măsuri pentru contracararea amenințării sau una sau mai multe autorități competente au luat măsuri care nu contracarează în mod corespunzător amenințarea.
- (3) În cazul în care ia măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP verifică în ce măsură:
  - (a) acestea contracarează în mod semnificativ amenințarea la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune sau îmbunătățesc în mod semnificativ capacitatea autorităților competente de a monitoriza amenințarea;
  - (b) nu creează risc de arbitraj de reglementare;
  - (c) nu au efecte negative asupra eficienței piețelor financiare, în special prin reducerea lichidității pe piețele respective și crearea de incertitudini pentru participanții pe piață, care să fie disproporționate față de avantajele măsurilor.

În cazul în care una sau mai multe autorități competente au luat măsuri în temeiul articolului 18, 19, 20 sau 21, AEVMP poate lua oricare dintre măsurile menționate la alineatul (1) din prezentul articol fără emiterea opiniei prevăzute la articolul 27.

- (4) Înainte de a hotărî impunerea sau reînnoirea uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP consultă [Comitetul european pentru risc sistemic (CERS)] și, după caz, alte autorități relevante.
- (5) Înainte de a hotărî impunerea sau reînnoirea uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP notifică autoritățile competente în cauză cu privire la măsurile pe care le are în vedere. Notificarea cuprinde informații detaliate cu privire la măsurile avute în vedere, clasa de instrumente financiare și tranzacțiile cărora li se vor aplica acestea, elemente care să justifice motivele care au stat la baza propunerii măsurilor respective și data la care se dorește intrarea în vigoare a măsurilor.
- (6) Notificarea se face cu cel puțin 24 de ore anterior momentului la care se dorește intrarea în vigoare sau reînnoirea măsurii. În situații excepționale, AEVMP poate notifica cu mai puțin de 24 de ore anterior intrării în vigoare a măsurii, în cazul în care notificarea în prealabil cu 24 de ore nu este posibilă.
- (7) AEVMP publică pe site-ul său un anunț referitor la orice decizie de impunere sau reînnoire a măsurilor menționate la alineatul (1). Anunțul conține cel puțin:
  - (a) măsurile impuse, inclusiv instrumentele și clasele de instrumente la care se referă și perioada de aplicare a acestora și
  - (b) motivele pentru care AEVMP este de părere că se impun respectivele măsuri, inclusiv dovezile care susțin aceste motive.
- (8) După adoptarea deciziei de impunere sau reînnoire a uneia dintre măsurile menționate la alineatul (1), AEVMP notifică imediat autorităților competente măsurile adoptate.
- (9) Măsurile intră în vigoare la data publicării anunțului pe site-ul AEVMP sau la o dată ulterioară, precizată în anunț, și se aplică numai tranzacțiilor efectuate ulterior intrării în vigoare a măsurilor respective.

(10) AEVMP reexaminează periodic și, cel puțin, la fiecare trei luni măsurile menționate la alineatul (1). Dacă nu este reînnoită până la expirarea perioadei de trei luni, măsura expiră în mod automat. Alineatele (2)-(9) se aplică în cazul reînnoirii unor măsuri.

(11) Măsurile adoptate de AEVMP în temeiul prezentului articol prevalează asupra oricărei măsuri adoptate anterior de către o autoritate competentă în temeiul dispozițiilor din secțiunea 1.”

13 Potrivit articolului 30 din Regulamentul nr. 236/2012 coroborat cu articolul 42 din acesta, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate care să precizeze criteriile și factorii care trebuie luați în considerare de AEVMP atunci când stabilește, printre altele, dacă s-au produs amenințările menționate la articolul 28 alineatul (2) litera (a) din regulamentul menționat.

14 Regulamentul delegat (UE) nr. 918/2012 al Comisiei din 5 iulie 2012 de completare a Regulamentului nr. 236/2012 în ceea ce privește definițiile, calcularea pozițiilor scurte nete, swapurile acoperite pe riscul de credit al datoriei suverane, pragurile de notificare, pragurile de lichiditate pentru suspendarea restricțiilor, scăderile semnificative ale valorii instrumentelor financiare și evenimentele nefavorabile (JO L 274, p. 1) prevede la articolul 24 alineatul (3):

„În aplicarea articolului 28 alineatul (2) litera (a), o amenințare la adresa bunei funcționări și a integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar din Uniune sau a unei părți a acestuia înseamnă:

(a) orice amenințare a unei grave instabilități de natură financiară, monetară sau bugetară în ceea ce privește un stat membru sau sistemul financiar al unui stat membru, atunci când aceasta poate amenința serios buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia;

(b) posibilitatea intrării în stare de nerambursare a unui stat membru sau a unui emitent supranațional;

(c) orice pagube serioase cauzate structurilor fizice ale unor emitenți financiari importanți, infrastructurilor pieței, sistemelor de compensare și decontare și autorităților de supraveghere care ar putea afecta grav piețele transfrontaliere, în special atunci când aceste pagube rezultă în urma unor catastrofe naturale sau atacuri teroriste, dacă ele pot amenința serios buna funcționare și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea întregului sistem financiar al Uniunii sau a unei părți a acestuia;

(d) orice perturbare gravă a unui sistem de plată sau a unui proces de decontare, în special cele legate de operațiuni interbancare, care cauzează sau poate cauza eșecuri sau întârzieri semnificative ale plăților sau ale decontărilor în cadrul sistemelor de plată transfrontaliere ale Uniunii, mai ales dacă acestea pot duce la propagarea unei crize financiare sau economice la întregul sistem financiar al Uniunii sau la o parte a acestuia.”

15 Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 827/2012 din 29 iunie 2012 de stabilire a standardelor tehnice de punere în aplicare cu privire la mijloacele de publicare a pozițiilor nete pe acțiuni, la formatul informațiilor care trebuie furnizate Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe în ceea ce privește pozițiile scurte nete, tipurile de acorduri, înțelegeri și măsuri pentru a garanta în mod adecvat că acțiunile sau instrumentele de datorie suverană sunt disponibile pentru decontare, precum și la datele și perioada pentru determinarea locului principal de tranzacționare al unei acțiuni în conformitate cu Regulamentul nr. 236/2012 (JO L 251, p. 11).

- 16 Anexa 1 secțiunea C la Directiva 2004/39 definește noțiunea de instrumente financiare după cum urmează:
- „1. Valorile mobiliare.
  2. Instrumentele pieței monetare.
  3. Unitățile de organisme de plasament colectiv.
  4. Contractele de opțiuni, contractele la termen, contractele swap, contractele la termen pe rata dobânzii și orice alte contracte derivate referitoare la valori mobiliare, monede, rate ale dobânzii sau ale rentabilității sau alte instrumente derivate, indici financiari sau măsuri financiare care pot fi regularizate prin livrare fizică sau în numerar.
  5. Contractele de opțiuni, contractele la termen, contractele swap, contractele la termen pe rata dobânzii și orice alte contracte derivate referitoare la materii prime care trebuie regularizate în numerar sau pot fi regularizate în numerar la cererea uneia dintre părți (altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere).
  6. Contractele de opțiuni, contractele la termen, contractele swap și orice alt contract derivat referitor la materii prime care pot fi regularizate prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționate pe o piață reglementată și/sau un [sistem multilateral de tranzacționare (multilateral trading facility) (MTF)].
  7. Contractele de opțiuni, contractele la termen, contractele swap, contractele la termen fix («forwards») și orice alte contracte derivate referitoare la materii prime care pot fi regularizate prin livrare fizică, care nu au fost menționate în alt mod în secțiunea C punctul 6 și neavând scopuri comerciale, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate ținând seama dacă, în special, sunt compensate și regularizate prin intermediul unor organisme de compensare recunoscute sau fac obiectul unor apeluri în marjă regulate.
  8. Instrumentele derivate care servesc la transferul riscului de credit.
  9. Contractele financiare pentru diferențe [...]
  10. Contractele de opțiuni, contractele la termen, contractele swap, contractele la termen pe rata dobânzii și orice alte contracte derivate referitoare la variabile climatice, la taxe de navlu, la autorizații de emisiuni sau la rate ale inflației sau alte statistici economice oficiale care trebuie regularizate în numerar sau pot fi regularizate în numerar la cererea uneia dintre părți (altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere), precum și orice alte contracte derivate privind active, drepturi, obligații, indici și măsuri care nu au fost menționate în alt mod în prezenta secțiune C, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate ținând seama dacă, în special, sunt tranzacționate pe o piață reglementată sau un MTF, sunt compensate și regularizate prin intermediul unor organisme de compensare recunoscute sau fac obiectul unor apeluri în marjă regulate.”
- 17 Pentru a asigura buna funcționare a SESF, Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 a modificat Directivele 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2009/65/CE cu privire la competențele Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), ale Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale) și ale Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (JO L 331, p. 120).

Procedura în fața Curții și concluziile părților

- 18 Regatul Unit solicită Curții:
- anularea articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012 și
  - obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.
- 19 Parlamentul European solicită Curții:
- respingerea acțiunii și
  - obligarea Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 Consiliul solicită Curții:
- respingerea acțiunii în întregime ca nefondată și
  - obligarea Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată.
- 21 Prin Ordonanța președintelui Curții din 16 noiembrie 2013, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor Parlamentului European și ale Consiliului formulată de Regatul Spaniei, de Republica Franceză, de Republica Italiană și de Comisie.

Cu privire la eventuala redeschidere a procedurii orale

- 22 Prin scrisorile din 24 septembrie 2013, Parlamentul European, Consiliul și Comisia au evocat posibilitatea unei redeschideri a procedurii orale, conform articolului 83 din Regulamentul de procedură al Curții.
- 23 În această privință, cele trei instituții au arătat că argumentul principal prezentat în concluziile avocatului general, și anume problema atribuirii anumitor competențe decizionale AEVMP în temeiul articolului 114 TFUE, „nu a fost invocat de niciuna dintre părți” și constituie, în consecință, un „argument nou” în legătură cu care părțile nu au posibilitatea de a se pronunța.
- 24 Trebuie să se constate însă că, prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantul invocă o încălcare a articolului 114 TFUE și că argumentul sus-menționat a fost abordat în ședința desfășurată în fața Curții.
- 25 În aceste condiții, având în vedere elementele prevăzute la articolul 83 din Regulamentul de procedură, nu este necesar să se dea curs sugestiei formulate.

Cu privire la acțiune

Observație introductivă

- 26 În ceea ce privește obiectul acțiunii, trebuie să se arate că reclamantul urmărește numai anularea articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012 și nu pune în discuție crearea AEVMP.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor privind delegarea de competențe, enunțate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate

Argumentele părților

- 27 Regatul Unit formulează, în susținerea primului său motiv, cinci argumente.
- 28 În primul rând, Regatul Unit susține că o decizie a AEVMP referitoare la problema dacă sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 236/2012 implică o „foarte largă putere discreționară”. În special, faptul de a determina dacă există sau nu există o „amenințare” la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității unei părți sau a întregului sistem financiar ar constitui în sine o „apreciere profund subiectivă”. Faptul că statele membre au optat pentru abordări divergente în ceea ce privește vânzarea în lipsă ar demonstra caracterul discreționar al opțiunilor existente.
- 29 Regatul Unit apreciază că, pentru a determina dacă autoritățile competente au adoptat sau nu au adoptat măsuri pentru a contracara o asemenea amenințare sau au adoptat măsuri care nu sunt adecvate pentru a-i face față, AEVMP trebuie să ia decizii care pot fi controversate. Adoptarea unor astfel de decizii ar asocia acest organism la punerea în aplicare a unei veritabile politici economice și ar obliga AEVMP să arbitreze conflicte între diverse interese publice, să formuleze judecăți de valoare sau să efectueze evaluări financiare complexe.
- 30 În al doilea rând, Regatul Unit consideră că AEVMP, în temeiul articolului 28 alineatul (1) din Regulamentul nr. 236/2012, dispune de o largă paletă de opțiuni în ceea ce privește măsura sau măsurile care trebuie impuse, precum și eventualele excepții care trebuie prevăzute. Aceste opțiuni ar avea implicații foarte semnificative în materie de politică economică și financiară.
- 31 Regatul Unit precizează că AEVMP dispune de o putere de apreciere extrem de largă atunci când determină modul în care trebuie să se țină cont de factorii enumerați la articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul nr. 236/2012. Acest tip de decizii ar impune o analiză a implicațiilor semnificative în termeni de politică economică, cum ar fi incidența asupra lichidității și nivelul de incertitudine care ar fi generate pe piețele financiare, elemente care, la rândul lor, presupun consecințe pe termen lung asupra încrederii generale pe piețele menționate. Ar fi vorba astfel despre „aprecieri de fond indeterminabile” care nu pot fi calificate drept decizii adoptate pe baza unor criterii stabilite și care pot fi examinate obiectiv.
- 32 În al treilea rând, Regatul Unit arată că, în alegerea măsurilor care trebuie luate, AEVMP trebuie să fie ghidată de factorii prevăzuți la articolul 28 alineatul (3) din Regulamentul nr. 236/2012. Or, factorii menționați ar cuprinde „criterii profund subiective”. Pe de altă parte, AEVMP ar dispune de o putere discreționară importantă în privința luării în considerare a criteriilor prevăzute de dispoziția menționată. Astfel, aceasta nu ar preciza conduita pe care trebuie să o adopte AEVMP în cazul în care consideră, de exemplu, că o măsură pe care își propune să o ia ar putea avea efecte negative asupra eficienței piețelor financiare care să fie disproporționate față de avantajele măsurilor.
- 33 În al patrulea rând, Regatul Unit susține că, deși măsurile adoptate de AEVMP sunt teoretic temporare, aceasta nu modifică cu nimic natura lor fundamentală. Chiar interdicții temporare privind tranzacțiile pe piețele financiare ar putea avea consecințe semnificative pe termen lung, în special un impact asupra lichidității piețelor, și ar determina efecte potențial durabile asupra încrederii globale în acestea. Principiile stabilite de Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate (9/56, Rec., p. 9), s-ar aplica astfel atât unor măsuri permanente, cât și unor măsuri temporare.

- 34 În al cincilea rând, Regatul Unit susține că, deși articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 ar trebui interpretat în sensul că nu impune ca AEVMP să facă alegeri politice sub forma unor decizii de politică macroeconomică, nu ar fi mai puțin contrar principiului stabilit în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior. Astfel, la fel ca și organismele care au făcut obiectul acestei hotărâri, AEVMP ar dispune de o largă putere discreționară în ceea ce privește aplicarea politicii în cauză.
- 35 Parlamentul European consideră că acestea nu sunt considerații politice, ci analize profesionale complexe care determină deciziile ce trebuie adoptate. Ar rezulta din articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul nr. 236/2012 că o măsură este autorizată numai dacă urmărește să răspundă unor amenințări bine determinate. Aceste măsuri care trebuie luate ar necesita un nivel ridicat de informare și de competență atât tehnică, cât și economică. În plus, competențele atribuite AEVMP ar fi concepute pentru a permite o intervenție rapidă și pentru a reacționa în fața unei amenințări iminente.
- 36 Parlamentul European adaugă că respectivele competențe conferite în temeiul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012 fac obiectul unor criterii și limitări foarte precise. Ele ar fi puse în aplicare în cadrul unei metode și al unei practici de supraveghere profesională care se înscriu într-un cadru legislativ și administrativ care nu poate fi comparat cu cel care a făcut obiectul Hotărârii Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior.
- 37 Consiliul subliniază că AEVMP nu dispune de nicio putere discreționară privind adoptarea măsurilor care intră în sfera articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012, dar că este obligată să le adopte dacă intervin anumite împrejurări, mai exact existența unei amenințări la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar din Uniune.
- 38 Consiliul susține că AEVMP trebuie să exercite, în toate activitățile sale, inclusiv cele care intră în sfera articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012, o anumită putere de apreciere pentru a califica anumite fapte în lumina normelor de drept. O astfel de putere ar fi totuși conformă cu Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior. Astfel, ar exista o diferență între largă putere discreționară vizată în această hotărâre și capacitatea de a adopta decizii cu caracter executiv într-un context factual dat.
- 39 Comisia arată că respectivele competențe conferite AEVMP în temeiul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012 sunt conforme cu echilibrul competențelor înscris în tratate, astfel cum este interpretat de Curte. Ar decurge în special din Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior, că, chiar în absența oricărei referiri la o delegare de competențe în Tratatul CECO, o instituție, în condițiile menționate în hotărârea menționată, poate delega competențe decizionale de execuție delimitate unui organism distinct, dat fiind că o astfel de delegare nu constituie un veritabil transfer de responsabilitate în care opțiunile autorității delegate să se substituie celor ale autorității care delegă.
- 40 Comisia consideră că nu le este interzis organismelor Uniunii, precum AEVMP, cărora li se pot conferi competențe decizionale de natură executivă, să evalueze elementele factuale vizate de legislația relevantă care nu implică alegeri care să traducă o politică economică, ci numai o apreciere tehnică în domeniul lor de specializare. O măsură aleasă de AEVMP ar trebui să permită să se garanteze funcționarea normală și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune.

Aprecierea Curții

- 41 În Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior, Curtea, la paginile 43, 44 și 47, a subliniat că, în esență, consecințele care rezultă dintr-o delegare de competențe sunt foarte diferite, după cum aceasta vizează, pe de o parte, competențe de execuție delimitate net și a căror exercitare poate fi, prin

urmare, supusă unui control riguros în raport cu criteriile obiective stabilite de autoritatea care delegă sau, pe de altă parte, o „putere discreționară, care implică o largă libertate de apreciere și a cărei exercitare poate fi expresia unei veritabile politici economice”.

- 42 Curtea a arătat de asemenea în aceeași hotărâre că o delegare de primul tip nu poate modifica în mod semnificativ consecințele pe care le determină exercitarea competențelor pe care le conferă, în timp ce o delegare de al doilea tip, înlocuind opțiunile autorității care delegă cu cele ale autorității delegate, operează o „veritabilă deplasare a responsabilității”. În ceea ce privește cauza în care a fost pronunțată Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior, Curtea a statuat la acel moment că delegarea de competențe acordată de Înalta Autoritate organismelor în cauză prin Decizia nr. 14-55 din 26 martie 1955 de instituire a unui mecanism financiar care să permită asigurarea aprovizionării regulate cu fier vechi a pieței comune (JO 1955, 8, p. 685) le conferea o „libertate de apreciere care implica o largă putere discreționară” și nu putea fi considerată compatibilă cu „cerințele tratatului”.
- 43 Este necesar să se observe că organismele în cauză, vizate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior, erau entități de drept privat, în timp ce AEVMP este o entitate a Uniunii creată de legiuitorul acesteia.
- 44 În ceea ce privește competențele cu care este investită AEVMP în temeiul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012, trebuie subliniat, mai întâi, că această dispoziție nu atribuie entităților menționate nicio competență autonomă care să depășească cadrul de reglementare stabilit prin Regulamentul AEVMP.
- 45 Trebuie să se constate, în continuare, că, spre deosebire de competențele delegate organismelor în cauză, care au făcut obiectul Hotărârii Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior, exercitarea competențelor prevăzute la articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 este încadrată prin diverse criterii și condiții care delimitează domeniul de acțiune al AEVMP.
- 46 Astfel, în primul rând, AEVMP poate lua măsurile prevăzute la articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul nr. 236/2012 numai dacă, în conformitate cu alineatul (2) al acestui articol, măsurile menționate răspund unei amenințări la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune și există implicații transfrontaliere. În plus, orice măsură a AEVMP este subordonată condiției ca fie niciuna dintre autoritățile naționale competente să nu fi luat măsuri pentru contracararea amenințărilor, fie una sau mai multe dintre aceste autorități să fi luat măsuri care nu se dovedesc adecvate pentru a le contracara.
- 47 În al doilea rând, atunci când ia măsurile prevăzute la articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul nr. 236/2012, AEVMP trebuie să verifice, în conformitate cu alineatul (3) al acestui articol, în ce măsură acestea contracarează în mod semnificativ amenințarea la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune sau îmbunătățesc în mod semnificativ capacitatea autorităților naționale competente de a monitoriza amenințarea, nu creează risc de arbitraj de reglementare și nu au efecte negative asupra eficienței piețelor financiare, în special prin reducerea lichidității pe piețele respective și crearea de incertitudini pentru participanții pe piață, care să fie disproporționate față de avantajele măsurilor.
- 48 Rezultă că, înainte de a lua orice decizie, AEVMP trebuie să examineze, așadar, un număr important de factori indicați la articolul 28 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 236/2012, aceste condiții fiind de natură cumulativă.
- 49 Pe de altă parte, cele două tipuri de măsuri pe care le poate lua AEVMP în temeiul articolului 28 alineatul (1) din Regulamentul nr. 236/2012 sunt strict limitate la cele prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul AEVMP.

- 50 În sfârșit, potrivit articolului 28 alineatele (4) și (5) din Regulamentul nr. 236/2012, AEVMP este obligată să consulte CERS și, după caz, alte entități relevante și trebuie să notifice autoritățile naționale competente în cauză cu privire la măsurile pe care le are în vedere, în special transmițând informații detaliate cu privire la măsura avută în vedere și elementele care justifică motivele pentru care aceasta trebuie adoptată. De asemenea, AEVMP are sarcina de a reexamina periodic și cel puțin la fiecare trei luni măsurile respective. Astfel, marja de apreciere a AEVMP este limitată atât prin obligația de consultare sus-menționată, cât și prin caracterul temporar al măsurilor autorizate, care, definite pe baza bunelor practici existente în materie de supraveghere și în raport cu elemente suficiente, sunt luate ca răspuns la o amenințare care impune o intervenție la nivelul Uniunii.
- 51 Delimitarea detaliată a competențelor de intervenție atribuite AEVMP este de asemenea pusă în evidență la articolul 30 din Regulamentul nr. 236/2012, potrivit căruia Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 42 din acest regulament, acte delegate care să precizeze criteriile și factorii care trebuie luați în considerare de autoritățile competente și AEVMP atunci când stabilesc dacă s-au produs anumite evenimente sau evoluții nefavorabile și amenințările menționate la articolul 28 alineatul (2) litera (a) din regulamentul menționat.
- 52 În această privință, articolul 24 din Regulamentul nr. 918/2012 subliniază încă și mai mult evaluarea factuală cu caracter tehnic care trebuie efectuată de AEVMP. Astfel, alineatul (3) al articolului menționat limitează competențele de intervenție ale AEVMP în împrejurări excepționale, detaliind în special tipul de amenințare care poate determina AEVMP să intervină pe piețele financiare.
- 53 Rezultă din ansamblul elementelor care precedă că respectivele competențe de care dispune AEVMP, în temeiul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012, sunt delimitate în mod precis și pot fi supuse unui control jurisdicțional în raport cu obiectivele stabilite de autoritatea care delegă. Aceste competențe sunt conforme, în consecință, cu cerințele stabilite în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior.
- 54 Așadar, competențele menționate nu implică, contrar susținerilor reclamantului, că AEVMP este investită cu o „largă putere discreționară” incompatibilă cu Tratatul FUE în sensul respectivei hotărâri.
- 55 Prin urmare, primul motiv nu poate fi primit.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea unui principiu enunțat în Hotărârea Romano

Argumentele părților

- 56 Regatul Unit apreciază că articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 autorizează AEVMP să adopte „acte cvasilegislative” cu caracter general și că o astfel de posibilitate contravine principiului enunțat în Hotărârea din 14 mai 1981, Romano (98/80, Rec., p. 1241).
- 57 Regatul Unit arată că o interzicere a vânzărilor în lipsă afectează în ansamblu persoanele care realizează tranzacții prin intermediul acestui instrument sau al acestei clase de instrumente. Ar fi vorba, așadar, nu de o decizie individuală sau chiar de o serie de decizii individuale, chiar dacă o astfel de măsură este limitată la o gamă de valori foarte restrânsă, ci de o „măsură normativă cu caracter general”.
- 58 Parlamentul European arată că respectiva competență de a formula interdicții în temeiul dispoziției menționate se limitează la autorizarea unei intervenții în cadrul unor instrumente financiare date. În acest sens, actele care pot fi adoptate vor avea întotdeauna un caracter de aplicare. Având în vedere caracterul lor tehnic, aceste acte, din moment ce oferă un răspuns temporar, ar constitui decizii de aplicare, chiar dacă pot conține anumite elemente cu caracter general.

- 59 Parlamentul European susține că măsurile care pot fi luate de AEVMP în temeiul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012 nu pot fi asimilate dispozițiilor „cvasilegislative” sau unui aspect „normativ” în sensul Hotărârii Romano, citată anterior. În ansamblul măsurilor care pot fi luate în temeiul acestui articol, trei alte elemente ar sublinia caracterul executiv al deciziilor AEVMP, și anume dimensiunea tehnică, voința, prin măsura în cauză, de a oferi un răspuns unei situații speciale și natura temporară a intervenției.
- 60 Consiliul arată că Curtea nu a făcut referire la noțiunea „acte cvasilegislative” și nici la cea de „acte cu caracter general” în Hotărârea Romano, citată anterior, și nici în vreo hotărâre ulterioară. Astfel, hotărârea menționată ar trebui interpretată în sensul că interzice atribuirea de competențe legislative altor organe decât legiuitorul Uniunii.
- 61 Consiliul amintește că, în temeiul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012, AEVMP este obligată să adopte o decizie atunci când intervin anumite împrejurări, acestea fiind definite în regulament, la fel ca și criteriile care definesc conținutul acestor măsuri. Prin urmare, AEVMP s-ar limita la punerea în aplicare a legislației Uniunii, astfel încât deciziile vizate de dispoziția menționată nu au caracter legislativ, ci caracter executiv.
- 62 Comisia arată că, în cauza în care a fost pronunțată Hotărârea Romano, citată anterior, nu era posibil ca actele adoptate de entitatea respectivă, chiar având un caracter general, să fie supuse unui control jurisdicțional. Curtea ar fi considerat, așadar, în mod întemeiat că această atribuire de competențe de a adopta acte cu caracter normativ nu era conformă cu Tratatul FUE.

Aprecierea Curții

- 63 Pentru a răspunde la cel de al doilea motiv, trebuie amintit că, la punctul 20 din Hotărârea Romano, citată anterior, Curtea a arătat că rezultă atât din dreptul primar în materia competențelor conferite de Consiliu Comisiei pentru executarea normelor stabilite de acesta, cât și din sistemul jurisdicțional instituit de [T]ratat[ul CEE] că un organ precum cel în discuție în cauza în care a fost pronunțată această hotărâre, în speță o comisie administrativă, nu poate fi abilitat de Consiliu să adopte „acte cu caracter normativ”. În opinia Curții, o decizie a unui astfel de organ, deși este susceptibilă de a oferi un ajutor instituțiilor însărcinate cu aplicarea dreptului Uniunii, nu este de natură să le oblige pe acestea să urmeze anumite metode sau să adopte anumite interpretări atunci când aplică normele Uniunii. Curtea a concluzionat că decizia în litigiu adoptată de această comisie administrativă „nu era obligatorie” pentru instanța de trimitere.
- 64 Desigur, reiese din articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 că AEVMP trebuie să adopte, în temeiul acestui articol, în împrejurări delimitate strict, acte cu caracter general. Aceste acte pot cuprinde de asemenea norme care se adresează oricărei persoane fizice sau juridice care deține un anumit instrument financiar sau o clasă de instrumente financiare sau care efectuează anumite tranzacții financiare.
- 65 Această constatare nu implică totuși că articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 încalcă principiul enunțat în Hotărârea Romano, citată anterior. Trebuie să se amintească, astfel, că respectivul cadru instituțional instituit prin Tratatul FUE, în special articolul 263 primul paragraf TFUE și articolul 277 TFUE, permite explicit organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii să adopte acte cu caracter general.
- 66 În aceste condiții, nu se poate deduce din Hotărârea Romano, citată anterior, că delegarea de competențe unei entități precum AEVMP ar fi reglementată de alte condiții decât cele enunțate în Hotărârea Meroni/Înalta Autoritate, citată anterior, și amintite la punctele 41 și 42 din prezenta hotărâre.

- 67 Or, astfel cum reiese din aprecierea primului motiv invocat de Regatul Unit, acesta nu a demonstrat că delegarea de competențe către AEVMP, care rezultă din articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012, ar fi contrară condițiilor menționate și în special celei care prevede că această delegare nu poate avea ca obiect decât competențe de executare, precis definite.
- 68 În consecință, al doilea motiv nu poate fi reținut.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o delegare de competențe incompatibilă cu articolele 290 TFUE și 291 TFUE

Argumentele părților

- 69 Regatul Unit susține că, din moment ce articolele 290 TFUE și 291 TFUE delimitează împrejurările în care Comisiei i se pot atribui anumite competențe, tratatele nu atribuie Consiliului niciun drept de delegare a unor competențe precum cele prevăzute la articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 către un organism al Uniunii.
- 70 Regatul Unit explică faptul că orice interzicere a vânzării în lipsă în temeiul articolului 28 alineatul (1) din Regulamentul nr. 236/2012 vizează în ansamblu persoanele care realizează tranzacții prin intermediul acestui instrument sau al acestei clase de instrumente. Ar fi vorba, așadar, despre o măsură cu caracter general care nu ar putea fi încredințată unui astfel de organism.
- 71 Parlamentul European arată că, desigur, articolele 290 TFUE și 291 TFUE nu prevăd atribuirea de competențe unui organism al Uniunii. Totuși, aceste dispoziții nu ar indica că competențele care pot fi conferite unei astfel de entități ar trebui să fie mai restrictive decât erau înainte de intrarea în vigoare a Tratatului FUE. Astfel, faptul că Comisia poate exercita competențe în temeiul articolelor menționate nu ar exclude posibilitatea acordării altor competențe unui asemenea organism.
- 72 Parlamentul European apreciază că legiuitorul Uniunii poate conferi competențe unui organism al Uniunii în vederea adoptării unor măsuri cu caracter executiv în domenii care necesită o experiență tehnică specială. Aceste competențe nu ar trebui totuși să permită adoptarea de măsuri de reglementare de natură generală care să poată fi calificate drept „normative” sau care să necesite veritabile puteri discreționare. În măsura în care competențele sunt definite de legiuitorul Uniunii, prezintă un caracter de executare și sunt reglementate de considerații de ordin profesional, tehnic sau științific, ele nu aduc atingere echilibrului instituțional.
- 73 Consiliul este de acord că nicio dispoziție din tratate nu face referire în mod specific la delegarea de competențe către organismele Uniunii. Totuși, aceasta nu ar implica faptul că orice atribuire de acest tip de către legiuitorul Uniunii este incompatibilă cu articolele 290 TFUE și 291 TFUE. Astfel, natura măsurilor care pot fi luate de AEVMP în temeiul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012 ar fi total diferită de cea a actelor adoptate în temeiul dispozițiilor menționate din Tratatul FUE.
- 74 Consiliul arată că articolul 290 TFUE prevede numai cerințe procedurale în materia controlului competențelor conferite Comisiei în ceea ce privește adoptarea de acte delegate, a căror finalitate este de a „complet[a] sau modific[a] anumite elemente neesențiale ale actului legislativ”.
- 75 În ceea ce privește actele de aplicare care pot fi adoptate în temeiul articolului 291 TFUE, Consiliul relevă că acest articol nu prevede nicio constrângere de ordin procedural, cu excepția unei obligații a legiuitorului Uniunii de a adopta dispoziții referitoare la punerea în aplicare a competențelor vizate.

76 Comisia arată că, spre deosebire de delegarea de competențe cvasilegislative, reglementată la articolul 290 TFUE, tratatele nu precizează dacă pot fi delegate competențe de executare și nici în ce măsură. În ceea ce privește competențele de executare, articolele 17 TUE și 291 TFUE nu ar exclude ca legiuitorul Uniunii sau Comisia să poată delega, în principiu, astfel de competențe unei entități neinstituționale.

Aprecierea Curții

77 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 cuprinde o delegare de competențe nu către Comisie, ci către un organ, un oficiu sau o agenție a Uniunii.

78 În aceste condiții și pentru a răspunde la acest al treilea motiv, Curtea trebuie să se pronunțe asupra problemei dacă autorii Tratatului FUE au încercat să stabilească la articolele 290 TFUE și 291 TFUE un singur cadru juridic care să permită atribuirea exclusiv Comisiei a anumitor competențe delegate și de executare sau dacă pot fi avute în vedere de legiuitorul Uniunii alte sisteme de delegare a unor astfel de competențe unor organe, unor oficii sau unor agenții ale Uniunii.

79 Trebuie să se arate în această privință că, deși este adevărat că tratatele nu cuprind nicio dispoziție care să prevadă atribuirea de competențe unui organ, unui oficiu sau unei agenții a Uniunii, totuși mai multe dispoziții din Tratatul FUE presupun că există o astfel de posibilitate.

80 Astfel, în temeiul articolului 263 TFUE, entitățile Uniunii în privința cărora Curtea exercită un control jurisdicțional includ „organele” și „oficiile și agențiile” Uniunii. Normele privind acțiunea în constatarea abținerii de a acționa le sunt aplicabile conform articolului 265 TFUE. Potrivit articolului 267 TFUE, instanțele statelor membre pot sesiza Curtea cu titlu preliminar cu întrebări privind validitatea și interpretarea actelor acestor entități. Aceste acte pot face de asemenea obiectul unei excepții de nelegalitate în temeiul articolului 277 TFUE.

81 Aceste mecanisme de control jurisdicțional se aplică organelor, oficiilor și agențiilor instituite de legiuitorul Uniunii cărora le-au fost atribuite competențe pentru a adopta acte obligatorii din punct de vedere juridic în privința unor persoane fizice sau juridice în domenii specifice precum Agenția Europeană pentru Produse Chimice, Agenția Europeană pentru Medicamente, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante și Agenția Europeană de Siguranță a Aviației.

82 În ceea ce privește prezenta cauză, este important să se arate că articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 învestește AEVMP cu anumite competențe decizionale într-un domeniu care impune îmbinarea unei experiențe profesionale și tehnice specifice.

83 Această atribuire de competențe nu corespunde totuși niciunuia dintre cazurile delimitate de articolele 290 TFUE și 291 TFUE.

84 Astfel cum se arată la punctele 2-4 din prezenta hotărâre, cadrul juridic în care se înscrie articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 este determinat în special prin Regulamentele nr. 1092/2010, AEVMP și nr. 236/2012. Aceste regulamente fac parte dintr-un ansamblu de instrumente de reglementare adoptate de legiuitorul Uniunii pentru ca aceasta, ținând seama de integrarea piețelor financiare internaționale și de riscul de contagiune al crizelor financiare, să poată contribui la stabilitatea financiară internațională, astfel cum arată considerentul (7) al Regulamentului nr. 1092/2010.

85 În consecință, articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 nu poate fi luat în considerare în mod izolat. Dimpotrivă, acest articol trebuie înțeles ca făcând parte dintr-un ansamblu de norme care vizează atribuirea în favoarea autorităților naționale competente și a AEVMP a unor competențe de intervenție pentru a face față unor evoluții nefavorabile care amenință stabilitatea financiară în cadrul

Uniunii și încrederea piețelor. În acest scop, autoritățile respective trebuie să fie în măsură să impună restricții temporare pentru vânzarea în lipsă a anumitor valori financiare sau pentru încheierea swapurilor pe riscul de credit ori pentru alte tranzacții în scopul împiedicării scăderilor necontrolate ale prețurilor acestor instrumente. Aceste instanțe dispun de un nivel ridicat de experiență profesională și colaborează strâns în urmărirea obiectivului de stabilitate financiară în cadrul Uniunii.

- 86 Prin urmare, nu se poate considera că articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 coroborat cu celelalte instrumente de reglementare adoptate în materie evocate mai sus pun în discuție regimul delegărilor prevăzut la articolele 290 TFUE și 291 TFUE menționate.
- 87 În consecință, al treilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 114 TFUE

Argumentele părților

- 88 Regatul Unit apreciază că articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 nu urmărește să autorizeze AEVMP să adopte măsuri individuale adresate unor persoane fizice sau juridice. În schimb, măsurile care pot fi luate în temeiul dispoziției menționate ar avea un caracter general.
- 89 Regatul Unit arată că dacă, totuși, ar trebui să se considere că articolul 28 din regulamentul menționat autorizează AEVMP să adreseze decizii unor persoane fizice sau juridice, acest articol ar depăși competențele delimitate la articolul 114 TFUE. Această dispoziție nu ar abilita legiuitorul Uniunii să adopte decizii individuale care nu au caracter general și nu l-ar autoriza nici să delege Comisiei sau unui organism al Uniunii competența de a adopta astfel de decizii.
- 90 Regatul Unit susține că deciziile adresate unor instituții financiare care infirmă deciziile adoptate de autoritățile naționale competente nu pot fi considerate măsuri de armonizare în temeiul articolului 114 TFUE. Dimpotrivă, astfel de decizii individuale ar constitui o reglementare directă emanând de la un organism al Uniunii și destinată justițiabililor din statele membre.
- 91 Parlamentul European arată că noțiunea „armonizare” în sensul articolului 114 TFUE include competența de a adopta, dacă este cazul, măsuri individuale. În plus, Uniunea ar fi abilitată să instituie organisme și să le confere un rol în aplicarea acestei dispoziții dacă astfel de entități se înscriu într-un context normativ care apropie dispozițiile privind piața internă.
- 92 Parlamentul European arată că posibilitatea conferită AEVMP de a interveni eventual pe piața financiară a Uniunii vizează ipoteza în care acțiunea națională este insuficientă sau neadecvată. Astfel, măsurile adoptate în temeiul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012 ar urmări prevenirea în mod armonizat a riscurilor legate de vânzări în lipsă și ar contribui la garantarea bunei funcționări a pieței interne.
- 93 Consiliul arată că articolul 114 TFUE poate servi drept temei juridic pentru abilitarea AEVMP să adopte măsuri individuale. Astfel, acest articol ar conferi legiuitorului Uniunii, în funcție de contextul general și de împrejurările specifice ale materiei care trebuie armonizată, o marjă de apreciere cu privire la cea mai adecvată tehnică de apropiere pentru a ajunge la rezultatul dorit, în special în domeniul care se caracterizează prin particularități tehnice complexe.
- 94 Consiliul subliniază că măsurile care ar putea fi adoptate de AEVMP în cadrul articolului 28 din Regulamentul nr. 236/2012 urmăresc contracararea unor amenințări la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității unei părți sau a întregului sistem financiar din

Uniune. Articolul 28 menționat ar stabili că AEVMP poate proceda la adoptarea de măsuri de intervenție numai dacă există implicații transfrontaliere și atunci când nu a fost adoptată sau nu a fost suficientă nicio măsură națională.

- 95 Comisia arată că articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul nr. 236/2012 face referire la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul AEVMP, care permite acesteia să interzică sau să restrângă, în condiții determinate, anumite activități financiare, acest ultim regulament fiind adoptat de asemenea în temeiul articolului 114 TFUE. Ar fi, în consecință, dificil să se aprecieze că articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 ar putea fi considerat că depășește competențele conferite legiuitorului Uniunii prin acest articol 114 TFUE.
- 96 Comisia arată că măsurile menționate la articolul 28 alineatul (1) din regulamentul menționat nu trebuie examinate izolat, ci trebuie luate în considerare împreună cu alte dispoziții care reglementează controlul activităților de vânzare în lipsă. Astfel, misiunile AEVMP ar fi strâns legate de normele care urmăresc apropierea dispozițiilor naționale divergente în acest domeniu.

Aprecierea Curții

- 97 Este necesar să se observe cu titlu introductiv că al patrulea motiv invocat de reclamant nu este prezentat decât în ipoteza în care articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 ar trebui interpretat în sensul că autorizează AEVMP să adopte decizii cu caracter individual adresate unor persoane fizice sau juridice.
- 98 Deși, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 64 din prezenta hotărâre, articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 abilitază AEVMP să adopte, în împrejurări strict delimitate, acte cu caracter general, nu se poate exclude totuși posibilitatea de a fi obligată, în temeiul competențelor care îi sunt conferite de acest articol, să ia de asemenea decizii adresate unor persoane fizice sau juridice determinate.
- 99 Pentru a răspunde la acest al patrulea motiv, Curtea trebuie să se pronunțe asupra problemei dacă regimul de intervenție stabilit prin articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 poate intra în domeniul de aplicare al articolului 114 TFUE.
- 100 În ceea ce privește sfera acestui articol 114 TFUE, trebuie amintit că un act legislativ adoptat în acest temei juridic trebuie, pe de o parte, să cuprindă măsuri privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre și, pe de altă parte, să aibă ca scop instituirea și funcționarea pieței interne.
- 101 În consecință, trebuie să se examineze dacă articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 îndeplinește aceste două condiții.
- 102 În primul rând, prin expresia „măsuri privind apropierea”, autorii Tratatului FUE au dorit să confere legiuitorului Uniunii, în funcție de contextul general și de împrejurările specifice ale materiei care trebuie armonizată, o marjă de apreciere cu privire la cea mai adecvată tehnică de apropiere pentru a atinge rezultatul dorit, în special în domenii care se caracterizează prin particularități tehnice complexe (a se vedea Hotărârea din 6 decembrie 2005, Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul, C-66/04, Rec., p. I-10553, punctul 45).
- 103 Curtea a precizat, în această privință, că respectiva marjă de apreciere poate fi utilizată în special pentru a alege tehnica de armonizare cea mai adecvată atunci când apropierea avută în vedere necesită analize foarte tehnice și specializate, precum și luarea în considerare a unor evoluții într-un anumit domeniu (a se vedea în acest sens Hotărârea Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul, citată anterior, punctul 46).

- 104 În plus, Curtea, în Hotărârea din 2 mai 2006, Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul (C-217/04, Rec., p. I-3771, punctul 44), a arătat, printre altele, că, potrivit aprecierii legiuitorului Uniunii, se poate dovedi necesar să se prevadă instituirea unui organism al Uniunii însărcinat să contribuie la realizarea unui proces de armonizare.
- 105 Prin urmare, legiuitorul Uniunii, în alegerea sa referitoare la tehnica de apropiere și ținând seama de marja de apreciere de care beneficiază în ceea ce privește măsurile prevăzute la articolul 114 TFUE, poate delega unui organ sau unui organism al Uniunii competențe vizând punerea în aplicare a armonizării urmărite. Printre altele, acesta este cazul atunci când măsurile care urmează a fi luate trebuie să se întemeieze pe o experiență profesională și tehnică specială, precum și pe o capacitate reactivă a unei astfel de entități.
- 106 Întrucât reclamantul susține, printre altele, că articolul 114 TFUE nu poate servi ca temei juridic pentru adoptarea unor acte juridice obligatorii în privința particularilor, trebuie amintit că Curtea, în Hotărârea din 9 august 1994, Germania/Consiliul (C-359/92, Rec., p. I-3681, punctul 37), a statuat că este posibil ca, în anumite domenii, apropierea numai a normelor generale să nu fie suficientă pentru a asigura unitatea pieței. În consecință, noțiunea „măsuri privind apropierea” trebuie interpretată ca înglobând competența legiuitorului Uniunii de a prevedea măsurile referitoare la un produs sau la o categorie de produse determinate și, dacă este cazul, măsuri individuale privind aceste produse.
- 107 În această privință, Curtea a subliniat la punctul 44 din Hotărârea din 2 mai 2006, Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul, citată anterior, că nimic din modul de redactare a articolului 114 TFUE nu permite să se concluzioneze că măsurile adoptate de legiuitorul Uniunii în temeiul acestui articol trebuie să se limiteze, în privința destinatarilor, numai la statele membre.
- 108 Or, trebuie să se arate că, prin articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012, legiuitorul Uniunii a încercat să prevadă, în fața unor amenințări grave la adresa funcționării normale și a integrității piețelor financiare sau a stabilității sistemului financiar din Uniune, un mecanism adecvat care să permită, în ultimă instanță și în împrejurări bine specificate, adoptarea unor măsuri aplicabile în întreaga Uniune care pot lua, dacă este cazul, forma unor decizii adresate anumitor actori de pe piețele menționate.
- 109 În această privință, rezultă din considerentul (1) al Regulamentului nr. 236/2012 că autoritățile competente din mai multe state membre au adoptat măsuri de urgență pentru restricționarea sau interzicerea vânzării în lipsă a anumitor sau chiar a tuturor instrumentelor financiare din cauza punerii în pericol a viabilității instituțiilor financiare și din cauza riscurilor sistemice care decurg. În plus, în acest considerent se precizează că măsurile adoptate de statele membre au fost foarte diferite, deoarece în Uniune lipsește un cadru normativ comun care să reglementeze controlul vânzării în lipsă.
- 110 Legiuitorul Uniunii a precizat de asemenea în considerentul (3) al Regulamentului nr. 236/2012 că este oportun și necesar ca normele enunțate de acest regulament să ia forma unui regulament, pentru a garanta aplicarea în mod uniform pe tot teritoriul Uniunii a dispozițiilor care impun în mod direct operatorilor privați obligația de a notifica și de a publica pozițiile scurte nete pentru anumite instrumente și vânzările în lipsă fără acoperire. Caracterul de regulament a fost considerat necesar pentru a conferi AEVMP competențele necesare pentru a putea coordona măsurile luate de autoritățile competente și pentru a lua ea însăși măsuri în domeniul avut în vedere.
- 111 În plus, legiuitorul Uniunii a subliniat în considerentul (5) al Regulamentului nr. 236/2012 că, pentru a pune capăt situației actuale de fragmentare în care unele state membre au luat măsuri foarte diferite și pentru a limita posibilitatea adoptării unor măsuri divergente de către autoritățile competente, este important ca riscurile potențiale ale vânzării în lipsă și a swapurilor pe riscul de credit să fie tratate în mod armonizat.

- 112 Articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 vizează efectiv apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind supravegherea unui anumit număr de valori și controlul, în situații determinate, al anumitor tranzacții comerciale având ca obiect valorile menționate, și anume pozițiile scurte nete în raport cu un anumit instrument financiar sau o clasă de instrumente financiare.
- 113 În al doilea rând, în ceea ce privește condiția prevăzută la articolul 114 TFUE, potrivit căreia măsurile privind apropierea adoptate de legiuitorul Uniunii trebuie să aibă ca scop instituirea și funcționarea pieței interne, trebuie amintit că Curtea a subliniat la punctul 42 din Hotărârea din 2 mai 2006, Regatul Unit/Parlamentul European și Consiliul, citată anterior, că acest articol poate fi utilizat ca temei juridic numai în cazul în care din actul juridic rezultă în mod evident și obiectiv că scopul acestuia constă în îmbunătățirea condițiilor pentru instituirea și funcționarea pieței interne.
- 114 În această privință, în considerentul (2) al Regulamentului nr. 236/2012 se arată că finalitatea acestuia este de a asigura buna funcționare a pieței interne și de a îmbunătăți condițiile acestei funcționări, în special în ceea ce privește piețele financiare. Legiuitorul Uniunii a considerat, așadar, că se impune stabilirea unui cadru normativ comun referitor la cerințele și competențele legate de vânzarea în lipsă și swapuri pe riscul de credit și asigurarea unei mai bune coordonări și a unei coerențe sporite între statele membre în situațiile excepționale în care trebuie luate măsuri. În consecință, armonizarea normelor care reglementează aceste tranzacții urmărește împiedicarea apariției unor obstacole în calea funcționării adecvate a pieței interne și a persistenței unor măsuri divergente aplicate de statele membre.
- 115 Trebuie să se adauge că, potrivit considerentului (33) al regulamentului menționat, deși de cele mai multe ori autoritățile competente vor fi cel mai bine plasate pentru a urmări evoluția situației și pentru a reacționa imediat la evoluții nefavorabile, AEVMP trebuie să fie abilitată să ia măsuri în cazul în care vânzarea în lipsă și alte activități conexe amenință funcționarea normală și integritatea piețelor financiare sau stabilitatea unei părți sau a întregului sistem financiar din Uniune, în cazul în care există implicații transfrontaliere și în care autoritățile competente nu au luat suficiente măsuri pentru a remedia o astfel de situație.
- 116 Prin urmare, competențele prevăzute la articolul 28 din Regulamentul nr. 236/2012 au efectiv ca obiect îmbunătățirea condițiilor pentru instituirea și funcționarea pieței interne în domeniul financiar.
- 117 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că articolul 28 din regulamentul menționat îndeplinește cele două condiții prevăzute la articolul 114 TFUE. Acesta constituie, așadar, un temei juridic adecvat pentru adoptarea acestui articol 28.
- 118 În consecință, al patrulea motiv trebuie înlăturat.
- 119 Rezultă din ansamblul considerațiilor care precedă că acțiunea trebuie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 120 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât pârâtele au solicitat obligarea Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta a căzut în pretenții, se impune obligarea Regatului Unit la plata cheltuielilor de judecată. Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană și Comisia, interveniente în susținerea concluziilor prezentate de pârâte, suportă, conform articolului 140 alineatul (1) din regulamentul menționat, propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.**
- 3) **Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături